

32003L0048

L 157/38

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

26.6.2003.

DIREKTIVA VIJEĆA 2003/48/EZ**od 3. lipnja 2003.****o oporezivanju dohotka od kamate na štednju**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 94.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Članci od 56. do 60. Ugovora jamče slobodno kretanje kapitala.
- (2) Dohodak od kamate na štednju po osnovi potraživanja duga predstavlja oporezivi dohodak za rezidente svih država članica.
- (3) Na temelju članka 58. stavka 1. Ugovora, države članice imaju pravo primijeniti važeće odredbe njihovih poreznih propisa koji razlikuju porezne obveznike koji nisu u istom položaju s obzirom na njihovo prebivalište ili s obzirom na mjesto gdje su uložili svoj kapital, te poduzeti sve potrebne mjere da spriječe povrede nacionalnih zakona i podzakonskih propisa posebno u području oporezivanja.
- (4) U skladu s člankom 58. stavkom 3. Ugovora, odredbe poreznih propisa država članica namijenjene sprečavanju zlorabe ili prijevara ne smiju sadržavati sredstva proizvoljne diskriminacije ili prikrivena ograničenja slobodnog kretanja kapitala i plaćanja kako je to utvrđeno člankom 56. Ugovora.
- (5) Uslijed pomanjkanja koordinacije nacionalnih poreznih sustava za oporezivanje dohotka od kamata na štednju, posebno u pogledu tretiranja kamata koje primaju nerezidenti, rezidenti država članica često mogu izbjeći sve oblike oporezivanja u državi članici njihovog prebivališta na kamate koje primaju u drugoj državi članici.
- (6) Ova situacija stvara poremećaje u kretanju kapitala među državama članicama što je nespojivo s unutarnjim tržištem.
- (7) Ova se Direktiva temelji na konsenzusu postignutom na Europskom vijeću u Santa Mariji da Feira 19. i 20. lipnja

2000. te na sastancima Vijeća Ecofin 26. i 27. studenoga 2000., 13. prosinca 2001. te 21. siječnja 2003.

- (8) Krajnji je cilj ove Direktive omogućiti uspješno oporezivanje dohotka od kamata na štednju u jednoj državi članici ovlaštenim korisnicima koji su fizičke osobe – rezidenti u drugoj državi članici, u skladu s propisima potonje države članice.
- (9) Cilj ove Direktive može se najlakše postići usmjeravanjem na plaćanja kamata koje nositelji gospodarske djelatnosti osnovani u državama članicama vrše ili osiguravaju ovlaštenim korisnicima ili u korist ovlaštenih korisnika koji su fizičke osobe – rezidenti u drugoj državi članici.
- (10) S obzirom da države članice, zbog nedostatka koordinacije nacionalnih sustava za oporezivanje dohotka od štednje, ne mogu u zadovoljavajućoj mjeri postići cilj ove Direktive, te se stoga taj cilj može lakše postići na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim tim istim člankom, ova Direktiva se ograničava na minimum potreban za postizanje tih ciljeva i ne prelazi okvire onoga što je potrebno za postizanje te svrhe.
- (11) Isplatelj primitka je nositelj gospodarske djelatnosti koji isplaćuje kamatu ovlaštenom korisniku ili osigurava isplatu kamate u neposrednu korist ovlaštenog korisnika.
- (12) Prilikom definiranja pojma isplate kamate i mehanizma isplatelja primitka po potrebi treba se pozvati na Direktivu Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa o društvima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽⁴⁾.
- (13) Područje primjene ove Direktive treba ograničiti na oporezivanje dohotka od kamata na štednju po osnovi potraživanja duga, uz izuzeće, među ostalim, pitanja koja se odnose na oporezivanje primitaka po osnovi mirovina i osiguranja.
- (14) Krajnji cilj uvođenja uspješnog oporezivanja isplaćenih kamata u državi članici u kojoj, za potrebe oporezivanja, ovlašten korisnik ima prebivalište može se postići razmjenom informacija između država članica o isplata kamata.

⁽¹⁾ SL C 270 E, 25.9.2001., str. 259.

⁽²⁾ SL C 47 E, 27.2.2003., str. 553.

⁽³⁾ SL C 48, 21.2.2002., str. 55.

⁽⁴⁾ SL L 375, 31.12.1985., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/108/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 41, 13.2.2002., str. 35.).

- (15) Direktivom Vijeća 77/799/EEZ od 19. prosinca 1977. o uzajamnoj pomoći nadležnih tijela država članica u području izravnog i neizravnog oporezivanja ⁽¹⁾ već su dane osnove državama članicama za razmjenu informacija u svrhu oporezivanja dohotka koje obuhvaća ova Direktiva. Ta se Direktiva treba nastaviti primjenjivati, uz ovu Direktivu, na one razmjenjene informacija u dijelu u kojem ova Direktiva ne odstupa od nje.
- (16) Automatska razmjena informacija među državama članicama o isplatama kamata koje obuhvaća ova Direktiva omogućava uspješno oporezivanje takvih isplata u državi članici u kojoj, za potrebe oporezivanja, ovlašteni korisnik ima prebivalište, u skladu s nacionalnim propisima te države. Stoga je potrebno odrediti da državama članicama koje razmjenjuju informacije sukladno ovoj Direktivi ne bude dozvoljeno da koriste ograničenja razmjenjene informacija utvrđena člankom 8. Direktive 77/799/EEZ.
- (17) Zbog strukturnih razlika, Austrija, Belgija i Luksemburg ne mogu primjenjivati automatsku razmjenu informacija istovremeno s ostalim državama članicama. Tijekom prijelaznog razdoblja, ukoliko porez po odbitku može osigurati minimalnu razinu uspješnog oporezivanja, posebno po stopi koja progresivno raste do 35 %, ove tri države članice trebaju primjenjivati porez po odbitku na dohodak od štednje obuhvaćen ovom Direktivom.
- (18) Kako bi se izbjegle razlike u tretmanu, Austrija, Belgija i Luksemburg ne bi trebale biti obvezne primjenjivati automatsku razmjenu informacija prije nego Švicarska Konfederacija, Kneževina Andora, Kneževina Lihtenštajn, Kneževina Monako i Republika San Marino, na zahtjev, osiguraju uspješnu razmjenu informacija o isplatama kamata.
- (19) Te države članice trebaju prenijeti veći dio svojih prihoda od ovog poreza po odbitku na države članice u kojima ovlašteni korisnici kamata imaju prebivalište.
- (20) Te države članice trebaju odrediti postupak kojim se dozvoljava ovlaštenim korisnicima, koji za potrebe oporezivanja, imaju prebivalište u drugim državama članicama, da izbjegn timer nametanje ovog poreza po odbitku i to ovlašćivanjem njihovih isplatelja primitaka da izvješćuju o isplatama kamata ili predočenjem potvrde izdane od nadležnih tijela države članice u kojoj imaju prebivalište za potrebe oporezivanja.
- (21) Država članica u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište za potrebe oporezivanja treba osigurati isključenje dvostrukog oporezivanja isplaćenih kamata koje može proizaći iz nametanja ovog poreza po odbitku u skladu s postupcima utvrđenim ovom Direktivom. To treba učiniti tako da se porez po odbitku odbije od iznosa poreza kojeg treba platiti na njenom području i da se ovlaštenom korisniku nadoknadi preplaćeni porez po odbitku. Međutim, umjesto primjene ovog mehanizma odbitaka, država članica može odobriti povrat poreza po odbitku.
- (22) Radi izbjegavanja poremećaja na tržištu ova se Direktiva treba tijekom prijelaznog razdoblja primjenjivati na isplate kamata po osnovi određenih prenosivih dužničkih vrijednosnih papira.
- (23) Ovom se Direktivom ne zabranjuje državama članicama uvođenje ostalih vrsta poreza po odbitku pored onih koji se navode u ovoj Direktivi na kamate koje nastaju na njihovom području.
- (24) Sve dok Sjedinjene Američke Države, Švicarska, Andora, Lihtenštajn, Monako, San Marino te ovisna ili pridružena područja država članica ne primjenjuju mjere koje odgovaraju ili su jednake onima koje su utvrđene ovom Direktivom, odljev kapitala u te države i područja može ugroziti postizanje njenih ciljeva. Stoga je potrebno da se Direktiva primjenjuje od istog datuma od kojega te države i područja počnu primjenjivati takve mjere.
- (25) Komisija treba izvješćivati svake tri godine o primjeni ove Direktive te predlagati Vijeću potrebne izmjene kako bi se osiguralo uspješnije oporezivanje dohotka od štednje te uklonila neželjena narušavanja tržišnog natjecanja.
- (26) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Cilj

1. Krajnji cilj ove Direktive je omogućavanje uspješnog oporezivanja dohotka od kamata na štednju isplaćenih u jednoj državi članici ovlaštenim korisnicima koji su za potrebe oporezivanja fizičke osobe – rezidenti u drugoj državi članici, u skladu s propisima ove potonje države članice.

2. Države članice donijet će potrebne mjere kako bi osigurale da isplatelji primitaka osnovani unutar njihovog područja izvrše sve zadaće potrebne za primjenu ove Direktive, bez obzira na mjesto osnivanja dužnika za potraživanja duga iz kojeg proizlazi kamata.

⁽¹⁾ SL L 336, 27.12.1977., str. 15. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

Članak 2.

Definicija ovlaštenog korisnika

1. Za potrebe ove Direktive, „ovlašteni korisnik” znači fizička osoba kojoj je isplaćena kamata ili fizičku osobu za koju se osigurava isplata kamate, osim ako ona predoči dokaze da kamata nije primljena niti osigurana za njenu korist, to jest da:

- (a) djeluje kao isplatitelj primitka u smislu članka 4. stavka 1.; ili
- (b) djeluje u ime pravne osobe, subjekta čija dobit se oporezuje na temelju općih odredaba o oporezivanju prihoda od poslovanja, u ime UCITS-a ovlaštenog u skladu s Direktivom 85/611/EEZ ili u ime subjekta navedenog u članku 4. stavku 2. ove Direktive, te da u posljednjem navedenom slučaju iznese naziv i adresu tog subjekta nositelju gospodarske djelatnosti koji vrši isplatu kamate, a ovaj potonji šalje takve informacije nadležnom tijelu države članice u kojoj je osnovan, ili
- (c) djeluje u ime druge fizičke osobe koja je ovlašteni korisnik te iznese isplatitelju primitka identitet tog ovlaštenog korisnika u skladu s člankom 3. stavkom 2.

2. U slučaju da isplatitelj primitka ima informacije koje ukazuju na to da fizička osoba koja prima isplatu kamate ili za koju se isplata kamate osigurava nije ovlašteni korisnik, te ukoliko se na tu fizičku osobu ne mogu primijeniti niti stavak 1. točka (a) niti stavak 1. točka (b), tada će isplatitelj primitka poduzeti razumne mjere za utvrđivanje identiteta ovlaštenog korisnika u skladu s člankom 3. stavkom 2. Ukoliko isplatitelj nije u mogućnosti utvrditi identitet ovlaštenog korisnika, gore navedena fizička osoba smatra se ovlaštenim korisnikom.

Članak 3.

Identitet i prebivalište ovlaštenih korisnika

1. Svaka država članica će na svom teritoriju usvojiti i osigurati primjenu potrebnih postupaka koji omogućavaju isplatitelju primitaka utvrđivanje identiteta ovlaštenih korisnika i njihovog prebivališta za potrebe članka 8. do 12.

Takvi su postupci u skladu s minimalnim standardima utvrđenim u stavcima 2. i 3.

2. Isplatitelj primitka utvrđuje identitet ovlaštenog korisnika na temelju minimalnih standarda koji se razlikuju ovisno o tome kada su isplatitelj primitka i primatelj kamata stupili u ugovorne odnose, i to kako slijedi:

- (a) za ugovorne odnose sklopljene prije 1. siječnja 2004., isplatitelj primitka utvrđuje identitet ovlaštenog korisnika koji se sastoji od njegovog osobnog imena i adrese, i to koristeći informacije koje su mu na raspolaganju, posebno u skladu s propisima na snazi u državi osnivanja isplatitelja primitka i s Direktivom Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ⁽¹⁾;

- (b) za ugovorne odnose sklopljene ili transakcije izvršene bez sklapanja ugovornih odnosa na dan i nakon 1. siječnja 2004., isplatitelj primitka utvrđuje identitet ovlaštenog korisnika koji se sastoji od njegovog osobnog imena, adrese i, ako postoji, poreznog broja dodijeljenog od države članice u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište za potrebe oporezivanja. Ti se podaci utvrđuju na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice koju ovlašteni korisnik daje na uvid. Ukoliko se adresa ne nalazi na putovnici ili službenoj osobnoj iskaznici, ista se utvrđuje na temelju bilo kojeg drugog identifikacijskog dokumenta kojeg ovlašteni korisnik pruži na uvid. Ukoliko porezni broj nije naveden u putovnici, službenoj osobnoj iskaznici ili bilo kojem drugom identifikacijskom dokumentu, uključujući eventualno i potvrdu o prebivalištu za potrebe oporezivanja koju ovlašteni korisnik pruži na uvid, uz identitet se dodaje i bilješka o datumu i mjestu rođenja ovlaštenog korisnika, a što se utvrđuje uvidom u njegovu putovnicu ili službenu osobnu iskaznicu.

3. Isplatitelj primitka utvrđuje prebivalište ovlaštenog korisnika na temelju minimalnih standarda koji se razlikuju ovisno o tome kada su sklopljeni ugovorni odnosi između isplatitelja primitka i primatelja kamate. Ovisno o dolje navedenim uvjetima, smatra se da je prebivalište u državi gdje ovlašteni korisnik ima stalnu adresu:

- (a) za ugovorne odnose sklopljene prije 1. siječnja 2004., isplatitelj primitka utvrđuje prebivalište ovlaštenog korisnika koristeći informacije koje su mu na raspolaganju, u skladu s propisima na snazi u državi osnivanja isplatitelja primitka i s Direktivom 91/308/EEZ;

- (b) za ugovorne odnose sklopljene prije i transakcije izvršene bez sklapanja ugovornih odnosa na dan i nakon 1. siječnja 2004., isplatitelj primitka utvrđuje prebivalište ovlaštenog korisnika na temelju adrese navedene u putovnici, službenoj osobnoj iskaznici ili, ukoliko je potrebno, na temelju bilo kojeg identifikacijskog dokumenta kojega ovlašteni korisnik pruži na uvid, i to prema sljedećem postupku: za osobe koje na uvid daju putovnicu ili službenu osobnu iskaznicu izdanu od strane države članice, a koji izjave da imaju prebivalište u trećoj državi, prebivalište se utvrđuje putem potvrde o prebivalištu za potrebe oporezivanja izdane od strane nadležnog tijela te treće države u kojoj osoba tvrdi da prebiva. Ukoliko ne može predočiti takvu potvrdu, država članica koja je izdala putovnicu ili neki drugi službeni identifikacijski dokument se smatra državom prebivališta.

Članak 4.

Definicija isplatitelja primitka

1. Za potrebe ove Direktive, „isplatitelj primitka” znači nositelj gospodarske djelatnosti koji isplaćuje kamate ili osigurava isplatu kamata za neposrednu korist ovlaštenog korisnika, bez obzira je li nositelj dužnik po osnovi potraživanja duga iz kojeg proizlazi kamata ili nositelj koji po nalogu dužnika ili ovlaštenog korisnika isplaćuje kamate ili osigurava isplatu kamata.

⁽¹⁾ SL L 166, 28.6.1991., str. 77. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/97/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 344, 28.12.2001., str. 76.).

2. Svi subjekti osnovani u državi članici kojima se isplaćuje kamata ili za koje se osigurava isplata kamate u korist ovlaštenog korisnika se također smatraju isplateljima primitaka nakon takve isplate ili osiguranja takve isplate. Ova se odredba ne primjenjuje ukoliko nositelj gospodarske djelatnosti ima razloga vjerovati, na temelju službenih dokaza koje mu taj subjekt pruži, da:

- (a) je subjekt pravna osoba, osim onih pravnih osoba navedenih u stavku 5.; ili
- (b) njegova dobit se oporezuje na temelju općih odredaba o oporezivanju prihoda od poslovanja; ili
- (c) je UCITS priznat u skladu s Direktivom 85/611/EEZ.

Nositelj gospodarske djelatnosti koji isplaćuje kamate ili osigurava kamate takvom subjektu osnovanom u drugoj državi članici, a koji se smatra isplateljem primitka na temelju ovog stavka, obavještava nadležna tijela svoje države članice osnivanja o nazivu i adresi subjekta te ukupnom iznosu isplaćene ili osigurane kamate tom subjektu, a navedeno nadležno tijelo tu informaciju prosljeđuje nadležnim tijelima države članice u kojoj je taj subjekt osnovan.

3. Subjekt naveden u stavku 2. ima, međutim, mogućnost da se smatra, za potrebe ove Direktive, UCITS-om, kako je to navedeno u stavku 2. točki (c). Za korištenje ove mogućnosti potrebna je potvrda izdana od države članice u kojoj je taj subjekt osnovan, a koju on predočava nositelju gospodarske djelatnosti.

Države članice utvrđuju detaljna pravila za korištenje ove mogućnosti od strane subjekata osnovanih na njihovom području.

4. Tamo gdje su i nositelj gospodarske djelatnosti i subjekt naveden u stavku 2. osnovani u istoj državi članici, ta država članica poduzet će potrebne mjere kojima će osigurati da subjekt udovoljava odredbama ove Direktive kada bude djelovao u svojstvu isplatelja primitka.

5. Pravne osobe izuzete od stavka 2. točke (a) su:

- (a) u Finskoj: avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag and kommanditbolag;
- (b) u Švedskoj: handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB).

Članak 5.

Definicija nadležnog tijela

Za potrebe ove Direktive „nadležno tijelo” znači:

- (a) za države članice, bilo koje tijelo koje država članica prijavi Komisiji;

- (b) za treće države, nadležna tijela za bilateralne ili multilateralne porezne konvencije ili, u nedostatku navedenoga, tijelo koje je nadležno za izdavanje potvrda o prebivalištu za potrebe oporezivanja.

Članak 6.

Definicija isplate kamate

1. Za potrebe ove Direktive „isplata kamate” znači:

- (a) kamata plaćena ili pripisana na račun koja se odnosi na potraživanja duga bilo koje vrste, bez obzira je li osigurana hipotekom ili ne i bez obzira uključuje li pravo na sudjelovanje u dobiti dužnika ili ne, te posebno dohodak od državnih vrijednosnih papira i dohodak od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade od takvih vrijednosnih papira, obveznica ili zadužnica; zatezne kamate na zakašnjela plaćanja ne smatraju se isplata kamata;
- (b) kamate koje teku ili se pripisuju pri prodaji, povratu ili otkupu potraživanja duga navedenih u točki (a);
- (c) dohodak koji proizlazi iz isplate kamata, bilo izravno ili preko subjekta navedenih u članku 4. stavku 2. kojeg raspodjeljuju:

- i. UCITS ovlašten u skladu s Direktivom 85/611/EEZ;
- ii. subjekti koji ispunjavaju uvjete za mogućnost iz članka 4. stavka 3.;
- iii. društva za zajednička ulaganja osnovana izvan područja navedenog u članku 7.;

- (d) dohodak ostvaren prodajom, povratom ili otkupom dionica ili udjela u slijedećim društvima ili subjektima, ukoliko oni ulažu, izravno ili neizravno, putem dolje navedenih drugih društava za zajednička ulaganja ili subjekata, više od 40 % svoje imovine u potraživanja duga kako je to navedeno u točki (a):

- i. UCITS ovlašten u skladu s Direktivom 85/611/EEZ;
- ii. subjekti koji ispunjavaju uvjete za mogućnost iz članka 4. stavka 3.;
- iii. društva za zajednička ulaganja osnovana izvan područja navedenog u članku 7.;

Međutim, države članice imaju mogućnost uključivanja dohotka navedenog u točki (d) u definiciju kamate samo u mjeri u kojoj takav dohodak odgovara dobiti koja izravno ili neizravno proizlazi iz isplaćenih kamata u smislu točaka (a) i (b).

2. U vezi sa stavkom 1. točkama (c) i (d), kada isplatelj primitka nema podatke o dijelu dohotka koji proizlazi iz isplata kamata, ukupni iznos dohotka smatra se isplatom kamate.

3. U vezi sa stavkom 1. točkom (d), kada isplatitelj primitka nema informacije o postotku imovine uložene u potraživanja duga ili dionice ili udjele definirane tim stavkom, smatra se da je taj postotak iznad 40 %. Ukoliko ne može odrediti iznos dohotka kojeg ostvaruje ovlašteni korisnik, smatra se da dohodak odgovara dobiti od prodaje, povrata ili otkupa dionica ili udjela.

4. Kada se kamata, kako je definirana stavkom 1., isplaćuje ili pripisuje na račun koji se vodi kod subjekta navedenog u članku 4. stavku 2., a taj subjekt nema uvjete za ostvarivanje mogućnosti iz članka 4. stavka 3., to se smatra isplatom kamate od strane tog subjekta.

5. U vezi sa stavkom 1. točkama (b) i (d), države članice imaju mogućnost zatražiti od isplatitelja primitaka na njihovom području da obračunaju kamate tijekom određenog razdoblja koje ne može biti dulje od jedne godine, te tretirati tako obračunatu kamatu kao isplaćenu kamatu iako nije bilo prodaje, otkupa ili povrata tijekom tog razdoblja.

6. Odstupajući od stavka 1. točaka (c) i (d), države članice imaju mogućnost isključiti iz definicije isplate kamate dohodak naveden u tim odredbama od društava ili subjekata osnovanih na njihovom području kad ulaganje u potraživanja duga navedenog u stavku 1. točki (a) tih subjekata ne prelazi 15 % njihove imovine. Isto tako, iznimno od stavka 4., države članice imaju mogućnost iz definicije isplate kamate iz stavka 1. isključiti kamatu plaćenu ili pripisanu na račun subjekta navedenog u članku 4. stavku 2. koji nema uvjete za mogućnost iz članka 4. stavka 3., a osnovan je unutar njihovog područja, kad ulaganje takvog subjekta u potraživanja duga iz stavka 1. točke (a) ne prelazi 15 % njegove imovine.

Ako država članica iskoristi ovu mogućnost, to je obvezujuće za ostale države članice.

7. Postotak naveden u stavku 1. točki (d) i stavku 3. iznosi 25 % počevši od 1. siječnja 2011.

8. Postotci navedeni u stavku 1. točki (d) i u stavku 6. određuju se u odnosu na politiku ulaganja, kako je to utvrđeno pravilima fonda ili osnivačkim dokumentima odnosnih društava ili subjekata, a u nedostatku navedenog, u odnosu na stvarni sastav imovine odnosnih društava ili subjekata.

Članak 7.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na kamate koje isplaćuju isplatitelji primitaka osnovani na području na koje se odnosi Ugovor, na temelju članka 299. tog Ugovora.

POGLAVLJE II.

RAZMJENA INFORMACIJA

Članak 8.

Informacije koje daju isplatitelji primitaka

1. Ako je ovlašteni korisnik rezident druge države članice koja nije ona u kojoj je osnovan isplatitelj primitka, minimalna količina informacija koju isplatitelji moraju priopćiti nadležnim tijelima države članice u kojoj su osnovani, jest:

- (a) identitet i prebivalište ovlaštenog korisnika utvrđenog u skladu s člankom 3.;
- (b) naziv i adresa isplatitelja primitka;
- (c) broj računa ovlaštenog korisnika, a tamo gdje toga nema, identifikacija potraživanja duga koje daje pravo na kamatu;
- (d) informacije o isplati kamate u skladu sa stavkom 2.

2. Minimalna količina informacija o isplati kamate koju isplatitelj primitka mora priopćiti raščlanjuje se na nekoliko kategorija kamata i sadržava:

- (a) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. točke (a): iznos isplaćene ili pripisane kamate;
- (b) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. točke (b) ili (d): iznos kamate ili dohotka navedenog u tim stavkama ili puni iznos dobiti od prodaje, otkupa ili povrata;
- (c) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. točke (c): iznos dohotka navedenog u tom stavku ili puni iznos raspodjele;
- (d) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 4.: iznos kamate pripisane svakom članu subjekata navedenih u članku 4. stavku 2. koji ispunjava uvjete iz članka 1. stavka 1. i članka 2. stavka 1.;
- (e) ukoliko država članica iskoristi mogućnost iz članka 6. stavka 5: iznos obračunate kamate.

Međutim, države članice mogu ograničiti minimalnu količinu informacija koju isplatitelji primitaka moraju priopćiti na ukupni iznos kamata ili dohotka i na ukupni iznos dobiti od prodaje, otkupa ili povrata.

Članak 9.

Automatska razmjena informacija

1. Nadležna tijela države članice isplatitelja primitka prosljeđuju informacije iz članka 8. nadležnim tijelima države članice u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište.

2. Prosljeđivanje informacija vrši se automatski i najmanje jednom godišnje, unutar šest mjeseci nakon kraja porezne godine države članice isplatitelja primitka, za sve isplate kamata u toj godini.

3. Odredbe Direktive 77/799/EEZ primjenjuju se na razmjenu informacija prema ovoj Direktivi pod uvjetom da odredbe ove Direktive ne odstupaju od njih. Međutim, članak 8. Direktive 77/799/EEZ ne primjenjuje se na informacije koje se pružaju na temelju ovog poglavlja.

POGLAVLJE III.

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 10.

Prijelazno razdoblje

1. Tijekom prijelaznog razdoblja, počevši od datuma navedenog u članku 17. stavcima 2. i 3. i podložno članku 13. stavku 1., Belgija, Luksemburg i Austrija nisu obvezne primjenjivati odredbe poglavlja II.

One će, međutim, primiti informacije od drugih država članica u skladu s poglavljem II.

Cilj je ove Direktive, tijekom prijelaznog razdoblja, osigurati minimalnu razinu uspješnog oporezivanja štednje od kamata na štednju izvršenih u jednoj državi članici ovlaštenim korisnicima koji su za potrebe oporezivanja fizičke osobe – rezidenti u drugoj državi članici.

2. Prijelazno razdoblje završava na kraju prve pune fiskalne godine, i to nakon kasnijeg od sljedećih datuma:

— datum stupanja na snagu sporazuma između Europske zajednice, nakon jednoglasne odluke Vijeća, i zadnje od Švicarske Konfederacije, Kneževine Lihtenštajn, Republike San Marino, Kneževine Monako i Kneževine Andora, koji predviđa razmjenu informacija na zahtjev, kako je to definirano OECD-ovim Modelom sporazuma o razmjeni informacija o poreznim pitanjima objavljenim 18. travnja 2002. (u daljnjem tekstu „Model sporazuma OECD-a”), u vezi s isplatom kamata definiranih ovom Direktivom koju vrše isplatitelji primitaka osnovani unutar njihovih područja ovlaštenim korisnicima – rezidentima na područjima na koja se primjenjuje ova Direktiva, uz istovremenu primjenu u tim državama poreza po odbitku na takve isplate po stopi definiranoj za odgovarajuća razdoblja navedena u članku 11. stavku 1.,

— datum kad se Vijeće jednoglasno usuglasi da su Sjedinjene Američke Države obvezne razmjenjivati informacije na zahtjev, kako je to definirano Modelom sporazuma OECD-a, u odnosu na isplate kamata definirane ovom Direktivom koje isplatitelji primitaka osnovani unutar njihovog područja isplaćuju ovlaštenim korisnicima – rezidentima na području na koje se primjenjuje ova Direktiva.

3. Na kraju prijelaznog razdoblja, Belgija, Luksemburg i Austrija obvezne su primjenjivati odredbe poglavlja II. i prestati primjenjivati porez po odbitku i dijeljenje prihoda u skladu s člancima 11. i 12. Ako tijekom prijelaznog razdoblja Belgija, Luksemburg ili Austrija odluče primjenjivati odredbe poglavlja II., one će prestati primjenjivati porez po odbitku i dijeljenje prihoda određene u člancima 11. i 12.

Članak 11.

Porez po odbitku

1. Tijekom prijelaznog razdoblja navedenog u članku 10., ako je ovlašteni korisnik rezident države članice koja nije istovjetna onoj u kojoj je osnovan isplatitelj primitka, Belgija, Luksemburg i Austrija će ubirati porez po odbitku po stopi od 15 % tijekom prve tri godine prijelaznog razdoblja, 20 % tijekom sljedeće tri godine te 35 % nakon toga.

2. Isplatitelj ubire porez po odbitku na sljedeći način:

- (a) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. točke (a): na iznos isplaćene ili pripisane kamate;
- (b) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. točke (b) ili (d): na iznos kamate ili dohotka navedenih u tim točkama ili primjenom istovjetnih davanja na ukupni iznos dobiti od prodaje, otkupa ili povrata koje snosi primatelj;
- (c) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. točke (c): na iznos dohotka navedenog u tom stavku;
- (d) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 4.: na iznos kamate pripisane svakom članu subjekta navedenog u članku 4. stavku 2. koji ispunjava uvjete iz članka 1. stavka 1. i članka 2. stavka 1.;
- (e) ako država članica iskoristi mogućnost iz članka 6. stavka 5.: na iznos obračunate kamate.

3. Za potrebe točaka (a) i (b) stavka 2., porez po odbitku se ubire razmjerno razdoblju tijekom kojeg ovlašteni korisnik ima potraživanja duga. Ako isplatitelj primitka nije u mogućnosti utvrditi trajanje tog razdoblja na temelju informacija kojima raspolaze, smatrat će da ovlašteni korisnik ima potraživanja duga tijekom cijelog razdoblja njegovog postojanja osim ako on ne predoči dokaze o danu stjecanja.

4. Nametanje poreza po odbitku od strane države članice isplatitelja primitka ne sprečava državu članicu u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište za potrebe oporezivanja da oporezuje dohodak u skladu sa svojim nacionalnim propisima, što podliježe postupanju sukladno Ugovoru.

5. Tijekom prijelaznog razdoblja, države članice koje ubiru porez po odbitku mogu odrediti da se nositelj gospodarske djelatnosti, koji isplaćuje ili osigurava kamatu za subjekt naveden u članku 4. stavku 2. osnovan u drugoj državi članici, smatra isplatiteljem primitka umjesto tog subjekta, te će ubirati porez po odbitku na tu kamatu, osim ako se subjekt formalno suglasi da se njegovo osobno ime, adresa i ukupni iznos isplaćene ili osigurane kamate priopće u skladu sa zadnjom točkom članka 4. stavka 2.

Članak 12.

Dijeljenje prihoda

1. Države članice koje ubiru porez po odbitku u skladu s člankom 11. stavkom 1. zadržavaju 25 % svojih prihoda, a 75 % prihoda prenose državi članici u kojoj ovlašteni korisnik kamate ima prebivalište.

2. Države članice koje ubiru porez po odbitku u skladu s člankom 11. stavkom 5. zadržavaju 25 % svojih prihoda, a 75 % prihoda prenose drugoj državi članici razmjerno prijenosima izvršenima sukladno stavku 1. ovog članka.

3. Takvi prijenosi se vrše najkasnije unutar razdoblja od šest mjeseci nakon kraja porezne godine države članice isplatitelja primitka u slučaju iz stavka 1. ili države članice nositelja gospodarske djelatnosti u slučaju iz stavka 2.

4. Države članice koje ubiru porez po odbitku poduzet će sve potrebne mjere kako bi osigurale pravilno funkcioniranje sustava dijeljenja prihoda.

Članak 13.

Iznimke od postupka poreza po odbitku

1. Države članice koje ubiru porez po odbitku u skladu s člankom 11. propisat će jedan ili oba sljedeća postupka kako bi osigurale da ovlašteni korisnici mogu zatražiti da se ne primjenjuje porez po odbitku:

(a) postupak koji omogućuje da ovlašteni korisnik izričito ovlasti isplatitelja primitka na priopćavanje informacija u skladu s poglavljem II., s time da to ovlaštenje obuhvaća sve kamate koje isplatitelj primitka isplaćuje ovlaštenom korisniku; u tim slučajevima se primjenjuju odredbe članka 9.;

(b) postupak koji osigurava da se ne ubire porez po odbitku ako ovlašteni korisnik predoči isplatitelju primitka potvrdu izdanu na njegovo ime od strane nadležnog tijela države članice u kojoj on ima prebivalište za potrebe oporezivanja u skladu sa stavkom 2.

2. Na zahtjev ovlaštenog korisnika, nadležno tijelo države članice u kojoj on ima prebivalište za potrebe oporezivanja izdaje potvrdu koja sadrži:

(a) osobno ime, adresu i porezni ili neki drugi identifikacijski broj ili, u nedostatku istog, datum i mjesto rođenja ovlaštenog korisnika;

(b) naziv i adresu isplatitelja primitka;

(c) broj računa ovlaštenog korisnika ili, gdje ne postoji, podatke o vrijednosnom papiru.

Takva potvrda vrijedi za razdoblje koje ne prelazi tri godine. Izdaje se svakom ovlaštenom korisniku koji to zatraži unutar dva mjeseca od podnošenja zahtjeva.

Članak 14.

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja

1. Država članica u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište za potrebe oporezivanja će osigurati izbjegavanje bilo kakvog oblika dvostrukog oporezivanja koje može proizaći iz namećanja poreza po odbitku navedenog u članku 11., u skladu s odredbama stavaka 2. i 3.

2. Ako je na kamatu koju je ovlašteni korisnik primio bio primijenjen porez po odbitku u državi članici isplatitelja primitka, tada će država članica u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište za potrebe oporezivanja priznati porezni odbitak jednak iznosu poreza po odbitku u skladu sa svojim nacionalnim propisima. Ako taj iznos prelazi iznos poreznih obveza u skladu s njenim nacionalnim propisima, država članica prebivališta za potrebe oporezivanja ovlaštenom će korisniku vratiti preplaćen porez.

3. Ako je, uz porez po odbitku naveden u članku 11., na kamatu koju je ovlašteni korisnik primio bio primijenjen bilo koji drugi oblik poreza po odbitku, a država članica prebivališta za potrebe oporezivanja priznaje porezni odbitak za takav porez po odbitku u skladu sa svojim nacionalnim propisima ili sporazumima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, taj drugi porez po odbitku se odbija prije primjene postupka iz stavka 2.

4. Država članica u kojoj ovlašteni korisnik ima prebivalište za potrebe oporezivanja može zamijeniti mehanizam poreznog odbitka naveden u stavcima 2. i 3. povratom poreza po odbitku navedenom u članku 11.

Članak 15.

Prenosivi dužnički vrijednosni papiri

1. Tijekom prijelaznog razdoblja navedenog u članku 10., ali najkasnije do 31. prosinca 2010., domaće i međunarodne obveznice i ostali prenosivi dužnički vrijednosni papiri, koji su prvi put izdani prije 1. ožujka 2001. ili za koje su izvorni prospekti za izdavanje vrijednosnih papira odobreni prije tog datuma od strane nadležnih tijela u smislu Direktive Vijeća 80/390/EEZ⁽¹⁾ ili od strane odgovornih tijela u trećim državama, ne smatraju se potraživanjima duga u smislu članka 6. stavka 1. točke (a), pod uvjetom da nije bilo daljnjih izdanja tih prenosivih dužničkih vrijednosnih papira na dan ili nakon 1. ožujka 2002. Međutim, ukoliko se prijelazni period naveden u članku 10. nastavi i nakon 31. prosinca 2010., odredbe ovog članka nastavljaju se primjenjivati samo u odnosu na sljedeće prenosive dužničke vrijednosne papire:

- koji sadržavaju odredbe o izračunavanju bruto iznosa i prijevremenom otkupu i
- u kojima je isplatitelj primitka definiran člankom 4. osnovan u državi članici koja primjenjuje porez po odbitku naveden u članku 11. i taj isplatitelj isplaćuje ili osigurava isplatu kamate za neposrednu korist ovlaštenog korisnika – rezidenta u drugoj državi članici.

Ukoliko se na dan ili nakon 1. ožujka 2002. izvrši daljnje izdanje gore navedenih prenosivih dužničkih vrijednosnih papira koje izdaje država ili s njom povezani subjekt koji djeluje kao javno tijelo ili čija je uloga priznata međunarodnim ugovorom, kako je to definirano u Prilogu, cijelo izdanje tih vrijednosnih papira, koje se sastoji od izvornog izdanja i svih daljnjih izdanja, smatra se potraživanjem duga u smislu članka 6. stavka 1. točke (a).

Ukoliko se na dan ili nakon 1. ožujka 2002. izvrši daljnje izdanje gore navedenih prenosivih dužničkih vrijednosnih papira koje izdaje bilo koji drugi izdavatelj koji nije obuhvaćen drugim podstavkom, takvo daljnje izdanje smatra se potraživanjem duga u smislu članka 6. stavka 1. točke (a).

2. Odredbe ovog članka ne sprečavaju države članice da oporezuju dohodak od prenosivih dužničkih vrijednosnih papira navedenih u stavku 1. u skladu s njihovim nacionalnim propisima.

POGLAVLJE IV.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 16.

Ostali porezi po odbitku

Ovom se Direktivom ne brani državama članicama ubiranje drugih oblika poreza po odbitku osim onih navedenih u

⁽¹⁾ SL L 100, 17.4.1980., str. 1. Direktiva stavljena izvan snage Direktivom 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 184, 6.7.2001., str. 1.).

članku 11. u skladu s njihovim nacionalnim zakonima ili konvencijama o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Članak 17.

Prenošenje

1. Države članice će do 1. siječnja 2004. donijeti i objaviti zakone i druge propise kako bi se uskladile s ovom Direktivom. One će o tome odmah obavijestiti Komisiju.

2. Države članice primjenjivat će ove odredbe od 1. siječnja 2005. pod uvjetom da:

- i. Švicarska Konfederacija, Kneževina Lihtenštajn, Republika San Marino, Kneževina Monako i Kneževina Andora od tog istog datuma primjenjuju mjere koje odgovaraju mjerama sadržanima u ovoj Direktivi, u skladu sa njihovim sporazumima s Europskom zajednicom, i to nakon jednoglasne odluke Vijeća;
- ii. sklopljeni su svi ugovori ili drugi sporazumi koji propisuju da sva relevantna ovisna ili pridružena područja (Kanalski otoci, otok Man te ovisna ili pridružena područja Kariba) od tog datuma automatski razmjenjuju informacije na isti način kako je to propisano poglavljem II. ove Direktive (ili da tijekom prijelaznog razdoblja definirano člankom 10. primjenjuju porez po odbitku pod istim uvjetima kako je to sadržano u člancima 11. i 12.).

3. Barem šest mjeseci prije 1. siječnja 2005., Vijeće će jednoglasno odlučiti o ispunjenju uvjeta navedenih u stavku 2., uzimajući u obzir datume stupanja na snagu relevantnih mjera u odnosnim trećim državama i ovisnim ili pridruženim područjima. Ako Vijeće ne donese odluku o ispunjenju uvjeta, Vijeće će na prijedlog Komisije jednoglasno odrediti novi datum za potrebe stavka 2.

4. Kad države članice budu donosile odredbe potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, te će odredbe prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Države članice će odrediti načine toga upućivanja.

5. Države članice će odmah obavijestiti i dostaviti Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje će donijeti u području na koje se odnosi ova Direktiva i usporednu tablicu između ove Direktive i donesenih odredaba nacionalnog prava.

Članak 18.

Revizija

Komisija svake tri godine izvješćuje Vijeće o primjeni ove Direktive. Na osnovi tih izvješća, Komisija po potrebi predlaže Vijeću izmjene Direktive koje se pokazuju potrebnim za ostvarivanje učinkovitog oporezivanja dohotka od štednje i za uklanjanje neželjenih narušavanja tržišnog natjecanja.

Članak 19.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 20.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg u 3. lipnja 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
N. CHRISTODOULAKIS

PRILOG

POPIS POVEZANIH SUBJEKATA NAVEDENIH U ČLANKU 15.

Za potrebe članka 15., sljedeći se subjekti smatraju „povezanim subjektom koji djeluje kao javno tijelo ili čija je uloga priznata međunarodnim ugovorom“:

— subjekti unutar Europske unije:

Belgija	Vlaams Gewest (Flamanska regija) Région wallonne (Valonska regija) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Briselska regija) Communauté française (Francuska zajednica) Vlaamse Gemeenschap (Flamanska zajednica) Deutschsprachige Gemeinschaft (Zajednica njemačkoga govornog područja)
Španjolska	Xunta de Galicia (Regionalno izvršno tijelo Galicije) Junta de Andalucía (Regionalno izvršno tijelo Andaluzije) Junta de Extremadura (Regionalno izvršno tijelo Extremadura) Junta de Castilla-La Mancha (Regionalno izvršno tijelo Castilla-La Mancha) Junta de Castilla-León (Regionalno izvršno tijelo Castilla-León) Gobierno Foral de Navarra (Regionalna uprava Navare) Govern de les Illes Balears (Uprava Balearskih otoka) Generalitat de Catalunya (Samouprava Katalonije) Generalitat de Valencia (Samouprava Valencije) Diputación General de Aragón (Regionalno vijeće Aragona) Gobierno de las Islas Canarias (Uprava Kanarskih otoka) Gobierno de Murcia (Uprava Murcie) Gobierno de Madrid (Uprava Madrida) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Uprava autonomne zajednice pokrajine Baskije) Diputación Foral de Guipúzcoa (Regionalno vijeće Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regionalno vijeće Vizcaya) Diputación Foral de Alava (Regionalno vijeće Alava) Ayuntamiento de Madrid (Gradsko vijeće Madrida) Ayuntamiento de Barcelona (Gradsko vijeće Barcelone) Cabildo Insular de Gran Canaria (Otočno vijeće Gran Kanarije) Cabildo Insular de Tenerife (Otočno vijeće Tenerifa) Instituto de Crédito Oficial (Javna kreditni institut) Instituto Catalán de Finanzas (Financijski institut Katalonije) Instituto Valenciano de Finanzas (Financijski institut Valencije)
Grčka	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nacionalna telekomunikacijska organizacija) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nacionalna željeznička organizacija) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Javno poduzeće za električnu energiju)
Francuska	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Zaklada za otkup socijalnog duga) L'Agence française de développement (AFD) (Francuska agencija za razvoj) Réseau Ferré de France (RFF) (Francuska željeznička mreža) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nacionalni fond za ceste) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Državna pomoć pariškim bolnicama) Charbonnages de France (CDF) (Francuski odbor za ugljen) Entreprise minière et chimique (EMC) (Društvo za rudarstvo i kemiju)
Italija	Regije Provincije Općine Cassa Depositi e Prestiti (Štedno-kreditni fond)
Portugal	Região Autónoma da Madeira (Autonomna regija Madeira) Região Autónoma dos Açores (Autonomna regija Azora) Općine

- međunarodni subjekti:
    - Europska banka za obnovu i razvoj
    - Europska investicijska banka
    - Azijska banka za razvoj
    - Afrička banka za razvoj
    - Svjetska banka/IBRD(Međunarodna banka za obnovu i razvoj)/IMF (Međunarodni monetarni fond)
    - Međunarodna financijska korporacija
    - Međuamerička banka za razvoj
    - Vijeće Europe – Fond za socijalni razvoj
    - Euratom
    - Europska zajednica
    - Corporacion Andina de Fomento (CAF) (Andska korporacija za razvoj)
    - Eurofima
    - Europska zajednica za ugljen i čelik
    - Nordijska investicijska banka
    - Karipska banka za razvoj
  - subjekti u trećim državama:
    - Ti subjekti moraju ispunjavati sljedeće kriterije:
      1. u skladu s nacionalnim kriterijima, subjekt se jasno smatra javnim tijelom;
      2. takav javni subjekt je netržišni proizvođač koji upravlja i financira grupu aktivnosti, prvenstveno pružajući netržišne robe i usluge namijenjene dobiti zajednice koje učinkovito nadzire država;
      3. takav se javni subjekt u velikom opsegu i redovno zadužuje;
      4. predmetna država može jamčiti da takav javni subjekt neće iskoristiti mogućnost prijevremenog otkupa u slučaju odredaba o izračunavanju bruto iznosa.
-